

dobro preživeli, če si ne bodete imeli ničesar očitati in če si bodete svesti, da ste porabili od Boga podeljene vam darove sebi in drugim v korist. Tedaj bodete prav lahko dočakali zadnjega trenutka, ko se vam bode posloviti od svojih znancev in od sveta. Ne bode vas strah dolge večnosti, katera nas vseh čaka. Zatisnili bodete mirno svoje oči. Telo bodejo vam položili v grob, kjer najde mesto bogataš in siromak, duša bode pa odhitela k Bogu v nebesa, kjer vam bode najbolje poplačano vsako dobro delo. Tamkaj ne bode več niti leta, niti zime, tamkaj bode cvetela vedno cvetoča nebeška pomlad, katero dobri Bog podéli vam in — meni.

Senica in vrabec.

Senici vrabec govori,
Oj, vrabec tam na slivi goli:
»Odkod, odkod pa, sestra ti?
Kaj novega je v vasi doli?«

»Novostij mnogo je okrog.
Največ pa, bratec, doli v vasi:
Iz hiš odmeva smeh in jok;
Kaj pravim, to so čudni časi!

Pa čuj! Nebo nocojšnjo noč
Svetnik je Nikolaj ostavil,
Darov tisoč s seboj nesoč
Na svet se širni je odpravil.

Darov otrokom pridnim sto,
A zlobnim šibo je odločil —
Vesel darov je bil vsakdó,
Solzé ob šibi vsak je točil!«

Gregor Gornik.

Tepeškarji.

Naše šibe so srdite!
Kaj se nič jih ne bojite?
Oj, mi hudi smo možje!
Kaj vam ne drhti srce?
Vendar nič vam ne storimo,
Če od vas kaj v dar dobimo:
Malo jabolk, medenic,
Malo dajte od potic.
In če še na našo prošnjo
Kaj olajšate si mošnjo,

Naj ne bo zato vam žal:
Bog za nas bo plačevál!
On vam dal bo lepa vrata,
Lepa vrata — vsa iz zláta,
Okence še bolj lepó,
Vse od biserov svetló,
A še lepšo dal bo srečo,
Milo sreče, v vek cvetečo;
Kdor pa noče dati nič,
Naj pozoblje ga vrabič!

Smiljan Smiljanič.

